

wprowadzenia w błąd. Gdyby Sąd rozpoznał słowno-graficzny znak towarowy „MICRO FOCUS” postrzegany jako całość, dokonałby prawidłowej wykładni art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

(¹) Dz.U. 1994, L 11, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 13 grudnia 2007 r. — Seda Küçükdeveci przeciwko Swedex GmbH & Co. KG

(Sprawa C-555/07)

(2008/C 79/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Seda Küçükdeveci.

Strona pozwana: Swedex GmbH & Co. KG.

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy krajowe uregulowanie ustawowe, zgodnie z którym okres wypowiedzenia obowiązujący pracodawcę ulega stopniowemu wydłużeniu stosownie do wydłużającego się okresu zatrudnienia pracownika, jednakże okresy zatrudnienia ukończone przez pracownika przed ukończeniem przez niego 25 roku życia nie są w tym przypadku uwzględniane, narusza wspólnotowy zakaz dyskryminacji ze względu na wiek, szczególnie wspólnotowe prawo pierwotne lub dyrektywę 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. (¹)?
- b) Czy uzasadnieniem dla obowiązku przestrzegania przez pracodawcę w stosunku do młodszych pracowników wyłącznie podstawowego okresu wypowiedzenia może być okoliczność, że uznaje się, iż pracodawca realizuje uznany interes przedsiębiorstwa polegający na elastyczności jego składu osobowego, który to interes naruszają dłuższe okresy wypowiedzenia, oraz iż młodszymi pracownikom nie przyznaje się (wywodzonej — w stosunku do starszych pracowników — z dłuższych okresów wypowiedzenia) ochrony istnienia stosunku zatrudnienia i ochrony swobody decyzyjnej pracownika w kwestiach związanych ze stosunkiem zatrudnienia, ponieważ, dla przykładu, w związku z ich wiekiem lub mniejszymi obciążeniami o charakterze socjalnym, rodzinnym i prywatnym od młodszych pracowników można oczekiwać większej zawodowej i osobistej elastyczności oraz mobilności?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. a) i odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lit. b):

Czy w przypadku sporu między podmiotami prawa prywatnego sąd państwa członkowskiego jest zobowiązany do niezastosowania uregulowania ustawowego wyraźnie niezgodnego w prawem wspólnotowym, czy też należy uwzględnić zaufanie, jakie adresaci norm pokładają w zastosowaniu obowiązujących ustaw krajowych w ten sposób, że skutek w postaci niezastosowania przepisu następuje dopiero po wydaniu przez Trybunał Sprawiedliwości orzeczenia w przedmiocie spornego lub zasadniczo podobnego uregulowania?

(¹) Dz.U. L 303, str. 16.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-564/07)

(2008/C 79/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa i H. Krämer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że
 - wymagając, aby wszyscy rzecznicy patentowi, mający legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy pragną tymczasowo świadczyć usługi w Austrii, uprzednio wpisali się do specjalnego rejestru austriackiego, w zakresie, w jakim wpis ten jest uzależniony od wcześniejszego zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej,
 - poddając rzeczników patentowych, mających legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy pragną tymczasowo świadczyć usługi w Austrii, nadzorni dyscyplinarnemu austriackich organów również w odniesieniu do sankcji za inne zachowania aniżeli poważne naruszenie obowiązków zawodowych,
 - uzależniając każde świadczenie usługi przez rzeczników patentowych, mających legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, od wcześniejszego zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej,

- zobowiązując rzeczników patentowych, mających legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy pragną tymczasowo świadczyć usługi w Austrii do włączenia do postępowania dopuszczonego w danym okręgu adwokata, określonego za porozumieniem stron albo wyznaczenia pełnomocnika ds. doręczeń mającego miejsce zamieszkania w Austrii,

Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 WE,

- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem art. 49 WE wymaga nie tylko wyeliminowania wszelkiej dyskryminacji ze względu na obywatelstwo w stosunku do usługodawców z siedzibą w innym państwie członkowskim, lecz również zniesienia jakichkolwiek ograniczeń, nawet gdy obowiązują one bez różnicy zarówno w stosunku do krajowych usługodawców, jak i usługodawców z innych państw członkowskich, jeżeli są w stanie wstrzymać, ograniczyć lub uczynić mniej atrakcyjną działalność usługodawcy mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, gdzie zgodnie z przepisami świadczy on takie same usługi.

Zdaniem Komisji austriackie przepisy dotyczące rzeczników patentowych ograniczają swobodę świadczenia usług w rozumieniu art. 49 WE, zobowiązując rzeczników patentowych, mających legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy pragną tymczasowo świadczyć usługi w Austrii, do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, wpisania się do austriackiego rejestru, poddania się nadzorowi dyscyplinarnemu austriackiej izby rzeczników patentowych i w przypadku reprezentacji strony, włączenia do postępowania dopuszczonego w danym okręgu adwokata, określonego za porozumieniem stron.

Wymogi te są w stanie ograniczyć w Austrii tymczasowe świadczenie usług w zakresie obsługi przez rzecznika patentowego przez rzeczników patentowych, mających legalną siedzibę w innym państwie członkowskim, względnie czynią je przynajmniej mniej atrakcyjnym. Przestrzeganie przepisów prawnych zarówno państwa siedziby, jak i państwa członkowskiego miejsca świadczenia usługi stanowi mianowicie dla usługodawcy dodatkowe obciążenie gospodarcze, ponieważ musi on uzyskać informacje na temat przepisów obowiązujących w państwie członkowskim miejsca świadczenia usługi, ponadto zostaje on poddany podwójnemu uregulowaniu, przy w państwie członkowskim miejsca wykonania usługi nie są uwzględniane uregulowania, którym usługodawca jest już poddany w państwie członkowskim swojej siedziby. Przedmiotowe uregulowanie jest również w stanie zniechęcić konsumentów od udzielania zlecenia usługodawcy mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim, ponieważ w porównaniu ze skorzystaniem z usług austriackiego usługobiorcy powoduje to powstanie dodatkowych kosztów.

Środki krajowe, które wstrzymują, ograniczają lub czynią mniej atrakcyjnym wykonywanie gwarantowanych przez traktat swobód podstawowych są zgodne z traktatem tylko wtedy, gdy

po pierwsze realizują nadrzędne względy interesu publicznego, po drugie są stosowane w niedyskryminujący sposób, po trzecie odpowiednio do zapewnienia osiągnięcia zamierzonego celu i po czwarte nie wykraczają poza granice tego, co jest konieczne dla osiągnięcia tego celu. Za nadrzędne względy interesu ogólnego uznawane są przy tym jedynie takie względy, które nie są już chronione przez przepisy, którym usługodawca podlega w państwie członkowskim swojej siedziby.

Komisja jest zdania, że sporne ograniczenia nie są dopuszczalne ani na podstawie wyraźnie przewidzianych w traktacie przepisów ustanawiających wyjątki, ani nie są uzasadnione w świetle utrwalonego orzecznictwa dotyczącego nadrzędnych względów interesu ogólnego. Sporne obowiązki, nałożone na rzeczników patentowych mających siedzibę w innym państwie członkowskim, wykraczają mianowicie ponad to co konieczne dla zrealizowania celów w postaci ochrony konsumenta i zgodnego z prawem przebiegu postępowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Hiszpania) w dniu 24 grudnia 2007 r. — José Manuel Blanco Pérez i María del Pilar Chao Gómez przeciwko Consejería de Salud y Servicios Sanitarios del Principado de Asturias, Federación Empresarial de Farmacéuticos Españoles y Plataforma para la Libre Apertura de Farmacias

(Sprawa C-570/07)

(2008/C 79/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: José Manuel Blanco Pérez i María del Pilar Chao Gómez.

Strona pozwana: Consejería de Salud y Servicios Sanitarios del Principado de Asturias, Federación Empresarial de Farmacéuticos Españoles y Plataforma para la Libre Apertura de Farmacias.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 43 WE stoi na przeszkodzie przepisom art. 2, 3 i 4 dekretu Księstwa Asturii 72/2001 z dnia 19 lipca w sprawie aptek i punktów aptecznych oraz pkt 4), 6) i 7) załącznika do tego dekretu?